

نویسنده : ستیبن مکملین (Steven MacMillan).
منبع و تاریخ نشر : گلوبال ریسرچ « 2016-2-15 ».
برگردان : پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

**ایالات متحده آمریکا برای (50) سال دیگر در افغانستان حضور
خواهد داشت – اظهارات یک دگروال بازنشسته ارتش ایالات
متحده آمریکا**

*US will Have a presence in Afghanistan for Another 50 years. Retired
Army Colonel*

از آنجاییکه افغانستان از اهمیت بسزای ژئو ستراتیژیک و ژئواکونومیک برخوردار است بنا غرب هرگز نمیخواهد که در این نزدیکی ها این کشور را ترک نماید .
در مصاحبه ای که در ختم سال (۲۰۱۵) ریس اسبق ستاد مشترک ارتش ایالات متحده آمریکا به کولن پاول (Colin Powell) و دگروال بازنشسته ارتش آمریکا دگروال لوارنس ویلکیرسن (Lawrence Wilkerson) انجام داد طی صحبت خود اظهار نمود و گفت :
با در نظر داشت مقیاس زمانی من معتقد هستم که درگیری ایالات متحده آمریکا در موضوع کنونی افغانستان آمریکا را واداشته است و یا آمریکارا موكداً متوجه ساخته است که افغانستان برای ایالات متحده آمریکا از نظر ژئو ستراتیژیک دارای اهمیت فوق العده میباشند .

ابی مارتین

لورنس ویلکیرسن

بربنیاد همین اصل اهمیت ژئو ستراتیژیک افغانستان ویل کرسن (Wilkerson) به مدیر فایل امپیر (Empire Files) تلویزیون تیلیسور (Telesur = نام تیلوکمونیکیشن) خانم ابی مارتین (Abby Martin) درحوالی ساعت (20،05) به وقت محلی گفت :
آمریکا نمیخواهد که برای نیم قرن دیگر از افغانستان بیرون رود یعنیکه آمریکا میخواهد برای نیم قرن دیگر در افغانستان حضور داشته باشد .
« او به ادامه صحبت خود بیان داشت که ماهیت و چهره جنگ در افغانستان دگرگون

شده است و آن اینکه این جنگ دیگر بیشتر درباره القاعده و طالبان نیست بلکه این جنگ درباره چین و روسیه و بیشتر در باره اقلیت های مسلمانان آسیای جنوب شرقی دربارۀ پاکستان دربارۀ ایران دربارۀ سوریه دربارۀ عراق و دربارۀ کردستان اگر بوجد آید و سرانجام دربارۀ نفت ، آب و انرژی میباشد لذا من همین اکنون پیشگوی می نمایم که ایالات متحده آمریکا برای نیم قرن دیگر از این کشور بیرون نخواهد شد و در اینجا نمو و رشد خواهد کرد نه نزول و افت .»

این الهام داده شده توسط ویل کیرسن (Wilkerson) برای اکثریت مردم غرب در خوراهمیت میباشد چونکه مردم غرب به این باور اند که جنگ در افغانستان عمدتاً جنگ و مبارزه علیه تروریسم میباشد ولی اگر موضوع را واقعینانه و اندیشمندانه در نظر گیریم بیدریغ باید اذعان کرد که تهاجم سال (2001) بالای افغانستان در زیرعنوان قلع و قمع و شکست تروریسم نتوانست دستاورد قابل ملاحظه داشته باشد یعنی درجنگ علیه تروریسم موفقیت حد اقل را بدست نتوانست بیاورد ولی آنچه که افغانستان زمینۀ دلگرمی آمریکا را مساعد ساخته اهمیت ژئوپولیتیک و ژئو اکونومیک این کشور است که سرشار از منابع زیاد اقتصادی میباشد و آمریکا را واداشته است تا که بر این منابع دسترسی آزاد داشته باشد .

همسان و مشابه به بسیاری از جنگ های امپریالیستی دیگری که ما در سال های اخیر ملاحظه نموده ایم شواهدی چندی نشان میدهد که جنگ در افغانستان حد اقل چند ماه قبل از رخداد (9/11) توسط طراحان و جنگ طلبان ایالات متحده آمریکا برنامه ریزی شده بود - چنانچه بی بی سی (BBC) پیرامون این موضوع در هژدهم ماه سپتمبر گذارش داد که به آقای نیاز نایک (Niaz Naik) وزیر خارجه اسبق پاکستان مقامات رسمی ایالات متحده آمریکا در ماه جولای گوشزد می نمایند که ایالات متحده آمریکا برنامه ریزی نموده است که در ماه های آینده نه چندان دور بالای افغانستان تهاجم می نماید .

سپس هرچه کا ملتر در زمان وقوع رخداد (9/11) گروه «نیوکانه ویا محافظه کاران جدید ایالات متحده آمریکا تحت نام و لقب دوبله شده (بندرگاه مروارید جدید) به غربی ها نه تنها که ایده و توجیهاتی را بغرض تهاجم و اشغال افغانستان سازماندهی نمود بلکه جنگ جهانی را علیه تروریسم براه انداخت .

اگر به نقشه جغرافیه جهان دقیقاً نظر انداخته شود در آنوقت میتوان به اهمیت جیوپولیتیک و جیو اکونومیک افغانستان پی برد چونکه این کشور در بین ایران - چین - پاکستان و جمهوریهای آسیا میانه قرار دارد لذا بیمورد نمیتوان انگاشت که آقای «ولکرسن» بر اهمیت جیوپولیتیک و جیو اکونومیک این کشور یا فشاری مینماید و بادر نظر داشت همین اصل است که ایالات متحده آمریکا با مد نظر گرفتن فکتورهای چند نمیخواهد که از این کشور بیرون رود و یا به حضور نظا می خود پایان دهد یکی از

عمده ترین فکتورهاها که ایالات متحده امریکا آنرا عمده می شمارد پیرامون آیندهء چین – ایران و روسیه است که افغانستان و آسیای مرکزی شبیه به بازی های بزرگ قرن گذشته محل وجای رقابت شدید بین قدرت های بزرگ در سالهای پیشرو خواهد بود .

عهد شکنی : موضوع خروج نیروهای نظامی واشنگتن از افغانستان یکی از عمده ترین وعده های دوران انتخاباتی و بعد از آنکه آقای «اوباما» در سال (2008) بعنوان رییس جمهور ایالات متحده امریکا انتخاب شد بود – قابل تذکر است و آن اینکه جنگ امریکا در افغانستان نظریه بعضی از موسسات نظر سنجی ها امریکایی یکی از منفورترین جنگ ها در تاریخ ایالات متحده امریکا شناخته شده است و روی این اصل آقای بارک «اوباما» مکرراً وعده سپرده که او قوت های نظامی خود را از افغانستان خارج میسازد با پیروی از همین وعده سپرده شده ای خویش او در سال (2012) موکداً و مکرراً وعده سپرد که او تمام نظامیان خود را تا ختم سال (2014) از افغانستان فرا میخواند .

باید خاطر نشان ساخت که این یک عهد شکنی تعجب آور دیگر است که توسط این رییس عروسک دست نشانده براه می افتد و آن اینکه آقای «اوباما» خلاف وعده های قبلی خود در ماه اکتوبر سال گذشته با پیروی اعلام مینماید که او به تعداد (10000) سرباز خود را در افغانستان تا انتخاب رییس جمهور جدید التقرر ایالات متحده امریکا در افغانستان باقی میگذارد تا آنکه با انتخاب رییس جمهور جدید امریکا که اگر کدام پالیسی چشمگیری در سیاست خارجی امریکا رونما میگردد حضور نیروها ما برای دهه ها در افغانستان ضرور پنداشته میشود . و یا اگر چنین فیصله بعمل آید که ما تمام نیروهای خود را در طی چند سال آینده از آن کشور خارج سازیم با آنهم سپاه ارتش های خصوصی و یا سپاه اجیر و سپاه پیمانکاران ما در کشور باقی خواهند ماند و به فعالیتها و عملیات های خویش دوام خواهند داد.

نوعی پرمایگی (ثروت های بیشتر مینرالی): نیویارک تایمز در سال «2010» راپوری را در تحت عنوان (امریکا بیا منافع معدنی گسترده را در افغانستان شناسایی نموده اند) گزارش داد و چنین توضیح نمود که افغانستان دارای مخازن وسیع از مینرالها گرانبها شامل آهن – طلا و لیتویم میباشند که ارزش تخمینی آن بالغ به یک تریلیون دالر میشود در گزارش همچنان خاطر نشان شده که لیتویم یگانه مینرال با ارزش است که اکنون در دنیای معاصر در صنعت لپ تاپ (Laptops) سازی و تیلیفونهای هوشمند بیشتر مورد استفاده قرار میگیرد -مقاله در نیویارک تایمز با وجود معلومات ناکافی پیرامون مینرال های موجود در افغانستان تلاش بخرچ داده تا چنین استدلال نماید که این مینرال ها در این تازه گی ها کشف گردیده است ولی برخلاف روایت و استدلال نیویارک تایمز میتوان خاطر نشان ساخت که مینرالهای افغانستان در سال (1970) توسط ستراتیژیست های واشنگتن درک گردید که این مینرال ها از چندین دهه قبل شناخته شده بوده .

افزایش قابل ملاحظه در تولید تارپاک بعد از تجاوز ایالات متحده امریکا در سال (۲۰۰۱) از یکطرف و اهمیت جیوپولیتیک افغانستان از سوی دیگر و همچنین موجودیت مخازن سرشا راز مینرال های گرانبهاهمه مواردی اند که علاقمندی ایالات متحده امریکا را بخاطر حضور دائمی اش در این کشور فراهم آورده است تا برای نیم قرن دیگر در این کشور حضور داشته باشد .

سطر چند در مورد نویسنده این مقاله : «ستین میکمیلن» یک نویسنده مستقل و آزاد ، محقق و پژوهشگر ، تحلیلگر موضوعات جیوپولیتیک و مولف کتاب تحت عنوان « The analyst Report » بخصوص برای مجله آنلاین (New Eastern outlook) میباشد .

با تقدیم سلام ها